

at paagældende er over Grænsen, faar hun slet ingenting, men kommer hun bare under Grænsen, er det et vist Beløb for hvert Barn. Det er noget ganske andet end efter et Skøn over samtlige økonomiske Forhold at ansætte Bidraget til hvert Barn; hvis de skønner, at vedkommende har blot 20 Kr. over Grænsen, betyder det, at paagældende — hvis hun har 4 Børn, — mister 80 Kr. for hvert Barn eller over 300 Kr.

Jeg har ikke villet undlade at gøre opmærksom paa de efter min Mening overordentlig store Vanskeligheder, der navnlig ligger i, at man fastsætter en Transsgrænse; ogsaa det at fastsætte faste Bidrag for hvert Barn synes jeg har sine Betæneligheder, men det forekommer mig ikke at være af saa stor Betydning som det at fastsætte en Transsgrænse i Loven.

Jeg gør dernæst opmærksom paa, at de Bidrag, som her er fastsatte for Børnene, og som altsaa er 100 Kr. aarlig, indtil Barnet er fyldt 2 Aar; derefter 80 Kr. aarlig, indtil Barnet er fyldt 12 Aar, og 60 Kr. aarlig, indtil Barnet er fyldt 14 Aar; vel nok i al Almindelighed maa siges at være passende, men der vil dog fremkomme det Forhold, at Underholdsbidraget i en Del Byer og Amter til Børn fødte udenfor Ægteskab, saaledes som det er fastsat i Henhold til Lov om Underholdsbidrag til Børn fødte udenfor Ægteskab, bliver større end det, som her er fastsat. Jeg ved ikke rigtigt, om det kan siges at være forsvarligt, jeg ved ikke, med hvilke Grunde det skulde kunne forsvares. Her i København for Eksempel, hvor Underholdsbidraget vist er 120 Kr. for hvert Barn eller 10 Kr. om Maanedes, vil man faa det Forhold, at en Pige, der har et Barn udenfor Ægteskab, i hvert Fald er sikret allermindst 120 Kr., medens Enken kun er sikret allerhøjest 100 Kr. Ogsaa dette er en Vanskelighed, synes jeg, som jeg dog vil gøre opmærksom paa, men som jeg ikke tillægger saa stor Vægt som dette, at man har fastsat Transsgrænser, saaledes at, saa snart man er under denne Grænse, faar paagældende Understøttelse, men er man over den, faar de ingen Ting, thi det vil medføre ikke faa Vanskeligheder.

Jeg kan derfor ikke andet end fraaade Ændringsforslag Nr. 2, jeg lægger ikke Skjul paa, at jeg anser det af mig foreslaaede, som imidlertid ikke blev vedtaget i Folketinget, og hvorefter der for hvert Amt af et Udvalg, for hvilket Amtmanden var Formand, skulde træffes Bestemmelse, afgives Resolution, som gjaldt

for paagældende, indtil Barnet fyldte 14 Aar, medmindre der skete større Forandringer i paagældendes økonomiske Forhold, for bedre end det, Folketinget har vedtaget. Men selv det af Folketinget vedtagne er efter min Mening langt at foretrække for dette her.

Endnu gør jeg opmærksom paa, hvad der er af mere formel Natur, at der vistnok er et Par Fejl i Ændringsforslaget, saaledes som det er affattet. Der staar for det første, at vedkommendes Indtægt ikke maa overstige to Trediedele af det for Statskat i vedkommende Kommune fritagne Beløb, og saa henvises der til § 8 i Lov Nr. 144 af 8de Juni 1912. Hvis der ikke stod andet, tror jeg, at man naaede til at faa et Fradrag, der var for det første de to Trediedele af de 800, 700 eller 600 Kr. og dernæst to Trediedele af de 100 Kr., som i Henhold til Loven af 8. Juni 1912 ogsaa skal fradrages; og naar her er føjet til „med et Tillæg af 100 Kr. for hvert af Enkens Børn“, er jeg ikke sikker paa, at man ikke vil kunne sige: Det er altsaa for det første $\frac{2}{3}$ af de henholdsvis 800, 700 og 600 Kr. og $\frac{2}{3}$ af 100 Kr. for hvert Barn og dernæst et Tillæg af 100 Kr. for hvert Barn. Det er antagelig ikke Meningen. Meningen er vel, at det kun er det Beløb, der fradrages i Henhold til § 8, første Stykke, i Lov af 8de Juni 1912.

Jeg skal dernæst gøre opmærksom paa, at der staar i Ændringsforslaget, at det er et Tillæg af 100 Kr. for hvert af Enkens Børn. Jeg turde forudsætte, at det kun er for hvert af de Børn, der er under 14 Aar, da Underholdsbidraget ikke skal ydes længere. Men det staar der ikke. Hvis Ændringsforslaget vedtages, vil det vistnok være rigtigt at klargøre det paa de to nævnte Punkter, hvilket sikkert ikke vil volde nogen Vanskelighed.

Det af et Mindretal under Nr. 4 stillede Ændringsforslag til § 2 kan jeg anbefale at stemme for. Jeg er ganske vist gaaet ud fra, at naar der i Lovforslaget siges, at Understøttelsen skal fastsættes efter et Skøn over samtlige foreliggende Forhold, bl. a. Forsørgerens økonomiske Vilkaar, saa er der deri ogsaa taget Hensyn til Forsørgerens Formue. Men da der er en Parentes, hvori der er nævnt Arbejdsevne, Arbejdsindtægt, det samlede Børneantal m. v., er der intet til Hinder for i Parentesen ogsaa at indsætte Ordet Formue, det kan kun klargøre. Jeg er tilbøjelig til at tro, at det ikke er nødvendigt, men der er jo ingen Grund til ikke at skrive det saa klart som muligt.